

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ V ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΩΝ ΣΚΔ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α' - ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΠΕΡΙΟΔΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α.1 – Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Βασικό ζήτημα που η Οργάνωσή μας θα βρει μπροστά της το επόμενο διάστημα είναι αυτό των συνδικαλιστικών κι ευρύτερων πολιτικών διώξεων. Κατά την μελέτη αυτού του ζητήματος χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και αυτό γιατί είναι εύκολο να παρασυρθούμε σε γραμμές ενσωμάτωσης, αλλά και σε γραμμές μιας ντεμέκ επαναστατικότητας, μιας επαναστατικότητας στα λόγια που θα οδηγεί σε σχέδια επί χάρτου για ένα σωρό ζητήματα, αλλά δεν θα έχει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα. Αυτό είναι ένα ζήτημα που δεν μπορεί να αναλυθεί στο σύνολό του σήμερα φυσικά, αλλά η διαπίστωση αυτή μπορεί να μας καθοδηγήσει σε έναν ευρύτερο σχεδιασμό. Για να γίνει ολοκληρωμένα αυτός ο σχεδιασμός πρέπει να αναλύσουμε ποιους έχουμε «απέναντί». Απέναντί μας, αφενός είναι το δηλωθέν προσωπικό της Αστικής Τάξης. Δηλαδή το πολιτικό κατεστημένο και ειδικά τα κυβερνητικά κόμματα (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ) και συνοδεία αυτών το «Υπουργείο Συμπολιτευόμενης Αντιπολίτευσης» (Πλεύση, «ΚΚΕ», Σοσιαλδημοκρατία) και φυσικά το μακρύ χέρι του συστήματος, οι φασίστες. Πέραν, όμως, αυτών απέναντί μας έχουμε και τους όψιμους εργατοπατέρες, αυτούς του εξωκοινοβουλευτικού ρεβιζιονισμού.

Παράλληλα, οι Συνεπείς Κομμουνιστικές Δυνάμεις καταδικάζουμε την στάση της ΑΡΑΣ στο Πολυτεχνείο τον Νοέμβρη του 2025. Το Σώμα της V Συνδιάσκεψης των ΣΚΔ καλεί την ΚΕ της Οργάνωσης να μην έχει καμία επαφή με την ΑΡΑΣ.

Ακόμη, η V Συνδιάσκεψη εκτιμά πως οι πράξεις αυτές απορρέουν από την ιδεολογία της δύναμης αυτής, για τον λόγο αυτό καλείται η ΚΕ σε διακοπή κάθε σύμπραξης με οργανώσεις αντίστοιχων αντιλήψεων, και πρωτίστως τις οργανώσεις που συμπορεύονται με την ΑΡΑΣ.

Τέλος, χαιρετίζουμε την κίνηση του ΜΕΡΑ25 για αποπομπή της ΑΡΑΣ από την συνεργασία και καλούμε την Λαϊκή Ενότητα – Ανυπότακτη Αριστερά να πράξει το ίδιο. Ο ΑΡΑΣιτισμός – ιδεολογία εχθρική για τον λαό και το κίνημα – όπως και η ιδεολογία που τον γεννά πρέπει να απομονωθούν σε επίπεδο πολιτικών οργανώσεων, αλλά και κοινωνικά.

Τέτοια φαινόμενα, άμεσα σχετιζόμενα με τον εκφασισμό γεννούν πολλαπλές ευθύνες. Πρώτο ζήτημα είναι να απαντηθεί το ερώτημα της χρησιμότητας του εκφασισμού ως ιδιαίτερου εργαλείου της κοινωνικής υπερδομής. Η απάντηση αυτού του ερωτήματος μπορεί να μας δοθεί διαβάζοντας τις θέσεις IV (περί επίθεσης κατά των εργασιακών δικαιωμάτων) και V (περί επίθεσης κατά της φτώχειας και μεσαίας αγροτιάς). Αυτές οι επιθέσεις δεν γίνονται από απλή αταξική βούληση της νεοφιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας. Γίνονται κατ'επιταγή των εργοδοτικών ενώσεων και συλλόγων και των νεοτσιφλικάδων αντίστοιχα. Σκοπός είναι οι όροι γαλέρας στις δουλειές και η υπερσυσσώρευση της γης στην ύπαιθρο, άρα εξαθλίωση της εργατιάς και της μικρομεσαίας αγροτιάς. Προκειμένου όλα αυτά να περάσουν «χωρίς να ανοίξει ρουθούνι», απαιτείται ο «μπαμπούλας» του φασισμού. Βέβαια, το καπιταλιστικό σύστημα έχει και «μαστίγια», αλλά έχει και «καρότα». Για αυτόν τον λόγο επιχειρεί και σχετική αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού. Έτσι, θα έχουμε ένα κόμμα Σαμαρά για τα πιο δεξιά γούστα, ένα κόμμα Τσίπρα για τα πιο κεντροαριστερά, μια ενδυναμωμένη «Πλεύση Ελευθερίας» για τους νοσταλγούς του ΣΥΡΙΖΑ του 2015 και τέλος, ένα πιθανό κόμμα Καρυστιανού για τα πιο (υποτιθέμενα) «απολιτίκ» γούστα. Το καπιταλιστικό σύστημα επιδιώκει την εκλογική κινητοποίηση των απολιτίκων δυνάμεων, με κύριο σκοπό την νομιμοποίηση της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα πράγματα δεν πάνε πολύ καλά για τον λαό στο εσωτερικό.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α.2 – Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΩΝ. ΤΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ.

Και στο διεθνές επίπεδο όμως, τα πράγματα δεν είναι ιδιαίτερα καλά για τους εργαζόμενους λαούς: ο πόλεμος που σέρνεται ανάμεσα στις χώρες συνιστά επίθεση πρώτιστα κατά των εργαζομένων. Είμαστε στην δυσάρεστη θέση να διαπιστώσουμε ότι η ανάλυσή μας για την Παλαιστίνη επιβεβαιώθηκε πλήρως. Τα «όπλα της αντίστασης» που κάποιες δυνάμεις δοξολογούσαν έγιναν όπλα συνθηκολόγησης και υποταγής. Συνθηκολόγησης με τον σιωνισμό – που είναι εθνικισμός – και υποταγής στον ιμπεριαλισμό, «σώζοντας» τις ΗΠΑ που πλέον παρουσιάζονται ως η παγκόσμια δύναμη ειρήνης. Παράλληλα, οι ΗΠΑ απέκτησαν ένα μέτωπο λιγότερο και έτσι έχουν πλέον την άνεση να στραφούν κατά λαϊκών εξεγέρσεων είτε ανοιχτά, καταστέλλοντάς τες ή συγκαλυμμένα, βάζοντάς τες στο χέρι (βλ. Νεπάλ), ενώ οι ευρωενωσιακοί ιμπεριαλιστές πάνε να μας σύρουν σε έναν μάταιο πόλεμο με την Ρωσία. Εδώ τονίζεται ότι πρέπει να έχουμε ξεκάθαρο ότι όταν μιλάμε για επιτακτική ανάγκη ήττας του

αμερικανικού και γαλλογερμανικού άξονα στα ρωσικά και ουκρανικά εδάφη, δεν εννοούμε ότι ελπίζουμε να δούμε ρωσικές σημαίες στο Κίεβο, ούτε εννοούμε ότι οι λαοί έχουν ανάγκη από προστάτες. Εννοούμε ότι πρέπει να παλέψουμε να μην χυθεί στάλα αίματος του λαού μας, να μην καταληστευτούν οι λαϊκές περιουσίες των εργαζόμενων λαών που κατοικούν στα ευρωπαϊκά εδάφη, μόνο και μόνο για μια υπόθεση που είναι ξένη, και ειδικά εφόσον η πολιτική πρωτοπορία των Ουκρανών εργαζομένων έχει ως πολιτική κατεύθυνση την ήττα του NATO στην Ουκρανία, κάτι στο οποίο πρέπει να συμβάλλουμε και εμείς.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β' - ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ Β.1 – Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

Καθήκοντα όπως τα παραπάνω απαιτούν και μια αναβαθμισμένη Οργάνωση με αναβάθμιση των ίδιων των διαδικασιών της. Αυτό σημαίνει: νέες πλατιές λαϊκές πρωτοβουλίες, συσκέψεις ανά κλάδο για φλέγοντα ζητήματα της εργατικής-λαϊκής επικαιρότητας, σύγκλιση των Πολιτικών Σχολών. Σημαίνει ακόμα ενίσχυση της αυτοτέλειάς μας: τέρμα πια οι συμπορεύσεις με διαλυτικές δυνάμεις. Η πραγματική συμπόρευση μπορεί να γίνει μόνο με τον εργαζόμενο λαό και τα κινήματά του και όχι με αυτόκλητους κυνηγούς μιας «κινηματικής μοναδικότητας».

Για να ενδυναμωθούν οι γραμμές της Οργάνωσής μας, πρέπει να εξεταστεί ευρύτερα ο κύκλος των επιρροών μας, να δούμε ανθρώπους που έχουν την Α ή Β διαφωνία με τις ΣΚΔ, να εξηγήσουμε ότι οι ΣΚΔ δεν είναι «μια απ' τα ίδια» με τα ρεφορμιστικά – ρεβιζιονιστικά και αστικά κόμματα. Δηλαδή, ότι λαμβάνουμε υπόψη σοβαρά αυτά που μας λένε οι πλατύτεροι συναγωνιστές και για αυτό ιεραρχούμε στην επόμενη περίοδο μία πλατύτερη απεύθυνση με συνελεύσεις ανά κλάδο, με την συγκρότηση της Δημοκρατικής Τάσης στα Σωματεία, τους Συλλόγους, τις Συλλογικότητες, με ενθάρρυνση της τακτικής αρθρογραφίας μελών και φίλων στην Φωνή της Αλήθειας. Ουσιαστικά αυτό αποτελεί και μία υλική πραγμάτωση της απόφασης της Δ' Συνδιάσκεψης, όπου αναφέρεται ότι είναι προαπαιτούμενο «μία στάση ζωής που έχει σαν βασική αφετηρία της, όχι μόνο την "αγωνία" (η οποία μπορεί να είναι ένα καλό πρώτο βήμα) για έναν καλύτερο κόσμο, αλλά διέπεται από ένα σύνολο πολιτικά χαρακτηριστικά: συμμετοχή στον αγώνα για την ταξική χειραφέτηση, την αμφισβήτηση διαφόρων μορφών του εποικοδομήματος. Πλάι σε αυτά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά, μπαίνει το υποκειμενικό στοιχείο, δηλαδή ο αυτοχαρακτηρισμός του εκάστοτε υποψήφιου συντρόφου ως Μαρξιστή – Λενινιστή και η εξέταση του κατά πόσο αυτός ο αυτοχαρακτηρισμός δικαιώνεται στην πράξη». Άρα πώς αυτό μεταφράζεται πρακτικά; Μεταφράζεται σε ενεργή συμμετοχή των μελών μας και των υποψήφιων μελών μας σε κλαδικές «από τα κάτω» συνελεύσεις, αλλά και σε λήψη σχετικών πρωτοβουλιών από τον περίγυρό μας. Και όταν αυτές οι πρωτοβουλίες λαμβάνονται, τότε εμείς έχουμε την ευθύνη να τις ενδυναμώσουμε. Για παράδειγμα, είναι γεγονός ότι έχουμε επιρροές στον αναρχικό (ελευθεριακό) χώρο και στον ρεβιζιονιστικό – ρεφορμιστικό. Η γενική αποτίμηση στην πλειοψηφία αυτών των περιπτώσεων είναι θετική.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β.2 – ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Σε ό,τι αφορά την παρέμβαση στα μαζικά λαϊκά κινήματα, θα ήταν λάθος να πούμε ότι υπάρχουν τα α, β, γ, δ κοκ κινήματα με βάση την ταξική προέλευση και ότι ασχολούμαστε μόνο με αυτά και αγνοούμε ή βάζουμε σε δεύτερη μοίρα τα κινήματα των Λαϊκών Δικαιωμάτων. Αυτός θα ήταν ένας

οικονομισμός του χειρίστου είδους. Και δεν θα μπορούμε στον κόπο να απαντήσουμε σε αυτούς που μας λένε να μην ασχολούμαστε τόσο με τα γυναικεία δικαιώματα ή με τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα και να ιεραρχήσουμε τα οικονομικά ζητήματα. Έχει απαντήσει ολοκληρωμένα σε αυτό το ζήτημα ο Κ. Μαρξ από τα 1850 με την Κριτική στην Πολιτική Οικονομία, και την απόρριψη του *stricto sensu* οικονομισμού - ήτοι της αποσύνδεσης της οικονομικής βάσης από την υπερδομή και την αναγωγή της από μοναδικό σε πρωτεύον ζήτημα.

Πρέπει να ιεραρχήσουμε αρκετά κινήματα. Στους δημοσίους υπαλλήλους – μέτωπο πάλης κατά του νέου δημοσιούπαλληλικού δικαίου. Εμείς ως ΣΚΔ οφείλουμε να προασπίσουμε την ενότητα μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και όχι να συρθούμε πίσω από τις διχαστικές πρακτικές ορισμένων Σωματείων ή υπερεπαναστατών, όμοια να πράξουμε με τους ιδιωτικούς υπαλλήλους. Αποφασίζεται, ακόμη, η δικαστική υποστήριξη εργαζομένων του δημοσίου τομέα οι οποίοι διαγράφονται από σωματεία λόγω άσκησης του δικαιώματός τους να ανελιχθούν σε στελεχικές θέσεις.

Η Οργάνωση θα πρέπει να λάβει άμεσα πρωτοβουλίες για την παρέμβαση στα αγροτικά. Μέσα από συσκέψεις να καταδειχθεί και να αποκαλυφθεί ποιο είναι το πραγματικό σχέδιο της αστικής τάξης και του πολιτικού προσωπικού της. Να φανεί ότι υπάρχει δρόμος για τους αγρότες: «οι αγρότες που τα συμφέροντα τους δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα των μεγαλογαιοκτημόνων μπορούν να προβάλλουν οργανωμένα αντίσταση μέσα από την συσπείρωσή τους, την συγκρότηση Επιτροπών Αγώνα – Για ανατροπή του ταξικού status Quo, για την οικοδόμηση μαζικού Δημοκρατικού Λαϊκού Μετώπου που θα πηγαίνει κόντρα σε φαινόμενα εξαθλίωσης της εργατιάς και της αγροτιάς, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων» (ΦΤΑ #40).

Καθόλου μικρότερο ζήτημα δεν είναι αυτό των φοιτητών. Όπως αναφέρεται στις Θέσεις, οι φοιτητές «γνωρίζουν τεράστια επίθεση από το σύστημα και τους ακολούθους του, μέσα από το ζήτημα των διαγραφών, το ζήτημα των πανελλήνιων, το ζήτημα των ιδιωτικών πανεπιστημίων» (Θέση ΧV§4, σ. 11). Υπάρχουν πολλές πρωτοβουλίες που μπορεί η Οργάνωση να λάβει, η πιο απλή θα ήταν να γίνει μια πλατιά σύσκεψη με φοιτητές για συντονισμό.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β.3 – Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΩΣ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟ ΒΗΜΑ

Σε ό,τι αφορά την Φωνή της Αλήθειας, τα μέλη και οι φίλοι των ΣΚΔ αξίζει να γράφουν στην Φωνή της Αλήθειας γιατί έτσι αναπτύσσεται ένας διάλογος δημόσια μέσα από το ίδιο το έντυπο. Ερχόμαστε σε επαφή με σκέψεις και ιδέες που ίσως να μην τις είχαμε λάβει υπόψη, αναπτύσσεται κριτικά η κοσμοθεωρία. Αλλά ακόμη περισσότερο, ερχόμαστε σε επαφή με την εμπειρία των μελών και των φίλων της Οργάνωσής μας. Την εμπειρία από τους χώρους δουλειάς, αλλά και την εμπειρία από τα κινήματα. Έτσι

δικαιώνουμε ουσιαστικά αυτό που έλεγε ο Ζαχαριάδης, δηλαδή ότι: «το μέλος μας κάνει μόνο την μισή δουλειά, (...) όταν την πείρα και τα αποτελέσματα της δουλειάς του δεν τα συγκεντρώνει και δεν τα μελετά, δεν τα επεξεργάζεται και δεν τα γράφει, θέτοντάς τα στην διάθεση του κομματικού τύπου, για να γίνει έτσι και η πείρα του, πείρα για ολόκληρο το Κόμμα». Φυσικά, πρέπει να ληφθούν ιδιαίτερα μέτρα ώστε αυτή η διάσταση της Φωνής της Αλήθειας, η διάσταση του λαϊκού βήματος δηλαδή, να μην υποσκάπτει την κύρια λειτουργία της Φωνής της Αλήθειας, την λειτουργία της ως Οργάνου της Κεντρικής Επιτροπής των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β.4 – ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΩΝ ΣΚΔ

Ειδικά στο ζήτημα του Προγράμματος των ΣΚΔ και το ζήτημα του προς οικοδόμηση Δημοκρατικού Λαϊκού Μετώπου. Η Συνδιάσκεψη αποφάσισε την εκπόνηση Προγράμματος 32 Κεφαλαίων χωριζόμενων σε 8 θεματικές Ενότητες. Συγκεκριμένα:

Ενότητα Α': Η Σύγχρονη Κοινωνία

Κεφ. 1: Ο Ιμπεριαλισμός – ένα εξελισσόμενο σύστημα εξαρτήσεων

Κεφ. 2: Η θέση της Ελλάδας στην Διεθνή Ιμπεριαλιστική Αλυσίδα.

Κεφ. 3: Ανάλυση της σύγχρονης οικονομικής και ταξικής πραγματικότητας.

3.i. Τα μέσα παραγωγής

3.ii. Η εργατική τάξη

3.iii. Τα μεσαία στρώματα

3.iv. Η νεολαία ως διαταξικό στρώμα

3.v. Η αγροτιά ως διαταξικό στρώμα.

Ενότητα Β': Η ιδιαιτερότητα των κοινωνικών παραγωγικών δυνάμεων στην εποχή της διευρυμένης επιστημονικής κατάρτισης

Κεφ. 4: Η έννοια της επιστημονικής κατάρτισης (σε διάκριση από τις ρεβιζιονιστικές θεωρήσεις της μαρξιστικής – λενινιστικής «ορθοδοξίας» και της «επιστημονικοτεχνικής επανάστασης»).

Κεφ. 5: Η επιστημονική κατάρτιση της εργατικής τάξης στον καπιταλισμό.

Κεφ. 6: Τα μεσαία στρώματα αυτοαπασχολουμένων και η επιστημονική τους κατάρτιση.

Κεφ. 7: Το δικαίωμα της νεολαίας στην επιστημονική κατάρτιση.

Ενότητα Γ': Η ιστορική αναγκαιότητα της Κοινωνικής Αλλαγής

Κεφ. 8: Η Κομμουνιστική Κοινωνία ως «λύση» των καπιταλιστικών αντιφάσεων. Ο Σοσιαλισμός ως πρώτη βαθμίδα αυτής.

Κεφ. 9: Η προεπαναστατική περίοδος και η ανάδειξη του Κόμματος της Εργατικής Τάξης και του Δημοκρατικού Λαϊκού Μετώπου των Σύμμαχων Στρωμάτων.

Κεφ. 10: Τα αδιαμφισβήτητα χαρακτηριστικά της αναπόφευκτης κοινωνικής επανάστασης.

Κεφ. 11: Σοσιαλισμός και Κοινωνικά Δικαιώματα.

Ενότητα Δ': Ειδικά για το Δημοκρατικό Λαϊκό Μέτωπο

Κεφ. 12: Δυνάμεις συγκρότησης του ΔΛΜ.

Κεφ. 13: Ο ρόλος του ΔΛΜ στις διάφορες φάσεις της Κοινωνικής εξέλιξης.

Κεφ. 14: Η σχέση ΣΚΔ – ΔΛΜ.

Ενότητα Ε': Ειδικά καθήκοντα των ΣΚΔ στην Προεπαναστατική και Επαναστατική Κατάσταση.

Κεφ. 15: Οι Συνεπείς Κομμουνιστικές Δυνάμεις ως πρόπλασμα του νέου Κόμματος.

Κεφ. 16: Η διαφώτιση του λαού μέσα από τις πρωτοβουλίες των ΣΚΔ.

Κεφ. 17: Η σύσταση νέων λαογέννητων θεσμών εξουσίας και ο ρόλος των ΣΚΔ σε αυτούς.

Ενότητα ΣΤ': Η Οικονομική Βάση της Σοσιαλιστικής Κοινωνίας

Κεφ. 18: Μέτρα για την παραγωγική ανοικοδόμηση της χώρας.

18.i. Ενίσχυση πρωτογενή και δευτερογενή τομέα παραγωγής.

18.ii. Ο τριτογενής τομέας παραγωγής στην Σοσιαλιστική Οικονομία.

18.iii. Ειδικά οι επιχειρήσεις επισιτισμού και τουρισμού.

Κεφ. 19: Ειδικά για την γεωργία και το νέο μοντέλο Αγροτικού Συνεταιρισμού (νμΑΣ).

Κεφ. 20: Για την οικοδόμηση νέων Μέσων Παραγωγής.

Κεφ. 21: Για την αμυντική και πολιτική βιομηχανία.

Κεφ. 22: Για την συγκρότηση των Οργάνων Κεντρικού Σχεδιασμού και την χρήση νέων τεχνολογιών.

Ενότητα Ζ': Ζητήματα της Πολιτικής Υπερδομής στην Σοσιαλιστική – Κομμουνιστική Κοινωνία

Κεφ. 23: Η ιδιαιτερότητα της πολιτικής οργάνωσης στην Κοινωνία της Δικτατορίας του Προλεταριάτου και το απονεκρούμενο κράτος.

Κεφ. 24: Οι σχέσεις Κράτους – Κόμματος.

Κεφ. 25: Το Ανώτατο Λαϊκό Συμβούλιο (ΑΛΣ).

25.i. Νομοθετική, δικαστική, εκτελεστική εξουσία ενοποιημένες σε ένα ανώτατο λαϊκό όργανο.

25.ii. Η συγκρότηση του ΑΛΣ (πολιτικά κόμματα, οργανώσεις, συλλογικότητες, μαζικές οργανώσεις και φορείς).

Κεφ. 26: Οι διεθνείς συμμαχίες. Μία νέα ριζοσπαστική εξωτερική πολιτική. Ειδικά το ζήτημα της Κύπρου.

Ενότητα Η': Καθήκοντα των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων στην σημερινή εποχή.

Κεφ. 27: Η διαπάλη με τις ιδεολογικές παραφυάδες του ιμπεριαλιστικού καπιταλισμού.

Κεφ. 28: Το αίτημα της Κοινωνικής Χειραφέτησης.

Κεφ. 29: Διεκδίκηση βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου του λαού.

Κεφ. 30: Σχέσεις Ελλάδας – Τουρκίας.

Κεφ. 31: Το Κυπριακό ζήτημα.

Κεφ. 32: Η Λαϊκή Διαφώτιση και η λειτουργία Κομματικού Τύπου στο σήμερα.

Ειδικότερα για το ΔΛΜ, εκτιμάται ότι αυτό θα πρέπει να αποτελεί μέτωπο συλλόγων, σωματείων, πολιτικών συλλογικοτήτων κοκ, αλλά θα πρέπει να

διασφαλίζεται πάντα η σύμπλευση ΔΛΜ και ΣΚΔ, αλλά πάντα με αυτοτέλεια των δύο σχηματισμών. Και αυτό γιατί το ΔΛΜ είναι ακριβώς αυτό που λέει το όνομά του: Μέτωπο, ενώ οι ΣΚΔ είναι πολιτική οργάνωση. Στο σήμερα, το ΔΛΜ έχει καθήκον να προασπίσει τα δικαιώματα του εργαζόμενου λαού, να αποσπάσει κατακτήσεις.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β.5 – Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΩΣ ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΜΕΤΩΠΟΥ

Ουσιαστικό και πρώτο βήμα στην κατεύθυνση οικοδόμησης του Δημοκρατικού Λαϊκού Μετώπου είναι η ολοκλήρωση της συγκρότησης της Δημοκρατικής Τάσης ως συνδικαλιστικής παράταξης προσκείμενης στις ΣΚΔ. Σε επόμενη φάση, οι σύλλογοι και τα σωματεία που ελέγχει η ΔΤ θα πρέπει να ενταχθούν σε ένα συντονιστικό και τέλος, να υπάρξει ένα πανελλαδικό συμβούλιο μελών του ΔΛΜ το οποίο θα αποτελείται από αντιπροσώπους της ΔΤ όπου αυτή είναι αντιπολίτευση ή από εκπροσώπους Σωματείων που η ΔΤ έχει αυτοδύναμη πλειοψηφία στα ΔΣ.

Εκτιμάται ακόμη, σε ό,τι αφορά τον ρόλο των ΣΚΔ ότι μόνο οργανώσεις όπως οι ΣΚΔ μπορούν να αποτελέσουν το αυριανό Κόμμα του προλεταριάτου, γιατί μόνο αυτές έχουν την ικανότητα να προσεγγίσουν την επιστήμη για αυτό που είναι, να προχωρήσουν στην επιστημονική ανάλυση της πολιτικής στιγμής και λένε ανοιχτά ότι ναι επιδιώκουν καθοδηγητικό ρόλο στο μαζικό κίνημα, χωρίς όμως να το αντιμετωπίζουμε σαν σφραγίδα μας. Παράλληλα, η επιδιωκόμενη σύμπλευση μεταξύ ΔΛΜ και ΣΚΔ, γίνεται μέσα από την πειθώ και την παράσυρση δυνάμεων εντός του ΔΛΜ, δηλαδή εντός του κινήματος για Δημοκρατία, Λαοκρατία, Ανεξαρτησία. Οι ΣΚΔ είναι ομάδα αγωνιστών, με δομή, με συγκρότηση κατά τόπους και επιδιώκει τον μετασχηματισμό της σε πλήρη πολιτική οργάνωση – Κόμμα.

Το Πρόγραμμα δεν μπορεί να γραφτεί μακριά απ' τον εργαζόμενο λαό, μακριά απ' την κοινωνία. Το Πρόγραμμα πρέπει να γραφτεί με τον λαό, για τον λαό. Οι Θέσεις (Θ. XX) λένε συγκεκριμένα ότι «η Συνδιάσκεψη θα δημιουργήσει ένα Όργανο (...) που θα εκπονήσει σχέδιο προγράμματος». Αποφασίζεται η σύνθεση Οργάνου να είναι τριμελής, αποτελούμενη από δύο μέλη των ΣΚΔ και από έναν/μία ανένταχτο/η αγωνιστή/τρια. Αλλά το Όργανο δεν θα πρέπει να συγγράψει το Πρόγραμμα μόνο του. Το Όργανο θα πρέπει να πραγματοποιήσει ανοιχτές διαβουλεύσεις με ανένταχτους αγωνιστές ανά κλάδο, οι οποίες να καταλήγουν σε πορίσματα. Αυτά τα Πορίσματα θα πρέπει σε βάθος 18 μηνών να συνδεθούν ώστε να αποτελέσουν ενιαίο κείμενο προγράμματος.

Σε ό,τι αφορά το Καταστατικό. Ο λόγος που προτείνεται η αλλαγή καταστατικού είναι ότι το ισχύον καταστατικό δεν ταιριάζει με τον χαρακτήρα και την φύση της Οργάνωσης, αλλά και με την δυναμική της, ενώ σε πολλά σημεία (ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τα δευτεροβάθμια όργανα) γίνεται δυσνόητο, δεν προβλέπει αναλυτικά τον τύπο συνεδριάσεων που

αποφασίστηκε στην ΚΕ την 01/06/2025, ενώ σε πολλά σημεία κάποιες διακηρύξεις του έχουν και προγραμματικό χαρακτήρα. Η ΚΕ έλαβε αποφάσεις μεταβατικού χαρακτήρα για την εκπόνηση νέου καταστατικού και την εφαρμογή του.

Ειδικότερα για τα συνδικαλιστικά, ιεραρχείται να σχηματιστεί η "Δημοκρατική Τάση", σε ΕΛΜΕ. Δεύτερο, οι Δικηγορικοί Σύλλογοι και το Σωματείο Μισθωτών Δικηγόρων. Στους Δικηγορικούς Συλλόγους πρέπει να παλεύουμε για την ανάδειξη των προβλημάτων των νέων και μισθωτών δικηγόρων, ενώ στο ΣΜΔ να αποκαλύπτουμε και τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς και το πως οι ρεφορμιστές-ρεβιζιονιστές υπονομεύουν το σωματείο.

Στο επόμενο διάστημα να μπουν άμεσα συσκέψεις με εργαζόμενους, φοιτητές και φίλους των ΣΚΔ που ιεραρχούμε για να μετέχουν στην Δημοκρατική Τάση.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: